

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Det undrer mig lidt, at udenrigsministeren ikke svarer på mit spørgsmål, som er meget konkret. Det går jo på, at da man i enstemmighed i FN's Sikkerhedsråd vedtog resolution 1441 i november sidste år, tilkendegav et stort antal lande, at hvis man skulle iværksætte militære aktioner, skulle der en beslutning til i forhold til en militær intervention i Irak. Det var det, der var sagens kerne, og der vil jeg bare spørge udenrigsministeren: Er man ikke bekendt med den her information, for det burde man være?

Så siger udenrigsministeren, at der var en automatik, for man kunne jo sige, at der var nogle klare krav i 1441 til afvæbning af Saddam Hussein. Ja, men hvem skulle tage beslutningen? Det skulle FN's Sikkerhedsråd. Så jeg vil bare bede ministeren om at bekræfte, at det er sådan, det er. Hvis ministeren ikke kan bekræfte det, må han altså prøve at forklare, hvorfor det ikke forholder sig sådan. For der var altså en klar forståelse i FN's Sikkerhedsråd af, at kun en beslutning i FN's Sikkerhedsråd kunne legitimere en militær aktion.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Altså ærlig talt, det drejer sig om at kunne læse. Måske mangler der den danske oversættelse. »Consider« betyder ikke beslutte. Nu har den tidligere formand, der sad heroppe, hr. Svend Auken, jo prøvet at belære andre om deres mangelfulde engelsk, og så skal jeg gøre opmærksom på, at »consider« ikke betyder at beslutte, det betyder at overveje. Det er det, der står i sikkerhedsresolutionen, og det ordvalg var helt bevidst.

Sikkerhedsrådets tidligere resolutioner, heriblandt resolution 678, stod stadig ved magt og blev reconfirmed, altså genbekræftet, for nu at hjælpe hr. Jeppe Kofod, i 1441, og den kunne aktiveres uden en ny resolution, hvis Irak ikke opfyldte betingelserne for våbenstilstand i 1991.

Det bakkede et enigt Sikkerhedsråd op om i november 2001, og det var hele baggrunden for, at USA og UK gik med til 1441, ellers havde de jo ikke gjort det.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Villy Søvndal som ordfører.

Villy Søvndal (SF):

Det har jo været en længere debat, hvor man vel kan sige, at det på nogle måder har været en underlig debat, fordi statsministeren, som den sidste uge har gået rundt og set lidt trist ud – det kan man jo godt forstå på grund af begivenheder og sådan, der ikke er så rare for regeringen – pludselig i dag så meget glad ud under debatten. Det synes jeg godt man kan forstå at han gjorde, og han har jo selv været inde på det i sin besvarelse, men jeg føler mig ikke afklædt, jeg føler mig meget velpåklædt.

Jeg synes, at det, der helt ufortjent lykkedes for statsministeren i denne debat, var at klæde Socialdemokratiet og De Radikale af. Det synes jeg er dybt beklageligt sker. Og det er dybt beklageligt, at de vælger at stemme for en vedtagelse, der er fuldstændig tømt for indhold. Jeg vil også godt sige til den radikale og socialdemokratiske ordfører: Hvis nogen var i tvivl om det, så kunne man vist ikke efter at have hørt statsministerens afrunding længere være i tvivl.

Kl. 14.20

Statsministeren er jo meget tilhænger af at lave stærke formuleringer og nævnte på et tidspunkt følgende – jeg citerer efter det, jeg fik skrevet ned – at der ikke var en eneste ting at fortryde i det begivenhedsforløb, der har fundet sted indtil nu.

Hvad er det så for et begivenhedsforløb? Det er et begivenhedsforløb, der startede med, at samtlige centrale påstande var forkerte. Det er grunden til, at den amerikanske præsident, statsministerens gode ven Bush, er trængt i USA. Det er grunden til, at statsministerens næstbedste ven, Blair, er trængt i England. Netop fordi argumenterne var fordrejede, de var fortiede, og de var forløjede. Hvad var det, der var forkert i argumenterne? Det var argumenterne om masseødelæggelsesvåbnene; det var argumenterne om terrorforbindelsen; det var argumenterne om atomforbindelsen til Niger, som Bush senere måtte ud og undskylde, osv.

Det vil sige, at vi har en statsminister, som i dag efter at være blevet taget i en række forkerte påstande siger, at intet, ikke en eneste ting, er der at fortryde af de forkerte ting, der blev sagt. Jeg synes, det er imponerende, at man har et så, undskyld mig, løbsagtigt forhold til virkeligheden.

Det er vel i øvrigt også grunden til, at statsministeren ikke vil stille op til en høring, hvor han skal svare på ubehagelige spørgsmål, for ved en sådan høring, hvor man ikke kun skulle følge